

Huisvesting buitenlandse werknemers

Wij wonen in een klein dorp in Flevoland in een straat waar deels huurwoningen en deels koopwoningen zijn. Wij wonen hier vanaf 1999 waarvan tot 2008 met veel plezier. In 2008 werd het huis naast ons gekocht door een Nederlands bedrijf die er een aantal van hun Poolse werknemers in liet wonen.

Al snel ontstonden er de eerste problemen. Veel geluidsoverlast, alcohol overlast e.a. Na overleg met het bedrijf zijn er een aantal afspraken gemaakt en regels opgesteld voor de Poolse medewerkers, maar dit hield geen stand. Er was nog steeds veel overlast. In juni kwam daar nog eens bij dat hun vrouwen en kinderen over kwamen uit Polen en er totaal 13 mensen in één eengezinswoning zaten. In december kwamen er opnieuw vrouwen en kinderen. Op onze klachten zowel in de zomer als later bij de Poolse burens en het bedrijf kregen we nauwelijks reactie. Volgens het bedrijf moesten we begrijpen dat de werknemers graag hun vrouwen en kinderen wilden zien.

Hierna hebben we onze woningbouwvereniging ingeschakeld die ons doorverwees naar buurtbemiddeling. Er is een gesprek geweest tussen het bedrijf, de Polen en ons samen met buurtbemiddeling. Hier zijn opnieuw afspraken gemaakt, waaronder ook dat het bedrijf zomerhuisjes zou huren zodat de vrouwen en kinderen daar naartoe konden. Maar ook de nieuwe afspraken werden met voeten getreden. Er was nog steeds regelmatig overlast qua lawaai, alcohol e.a. Soms ging het ook een poosje vrij aardig, maar na een tijdje ging het dan weer mis. En in de voorjaar van 2010 kwamen opnieuw de vrouwen en kinderen, evenals weer de zomer en later december Niets geen zomerhuisje, maar gewoon weer 13 mensen in één woning. Buurtbemiddeling kon niets doen. Onder het mom dat als het bedrijf niet mee wil werken zij niets meer kunnen doen. Politie doet wel zijn best, maar ook zij kunnen niet veel uitrichten.

In de zomer van 2010 hebben we zowel de gemeente Dronten als iemand van de gemeentelijke politiek aangeschreven. De gemeente zelf heeft niet gereageerd en de meneer van de gemeentelijke politiek is weliswaar bij ons geweest, maar ook hier is helaas weinig uitgekomen.

Na ook het jaar 2010-2011 met regelmatig overlast te zijn doorgekomen kwamen in juni 2011 weer de vrouwen en kinderen. Dit keer veranderde echter iets. Allereerst ging één van de Poolse burens verhuizen waarbij hij aangaf zelf ook last te hebben van het lawaai. En na meerdere malen opnieuw bij het bedrijf aan te geven dat het echt niet kan dat er zoveel mensen in één huis wonen, leken we eindelijk serieus te worden genomen en heeft het bedrijf de vrouwen en kinderen ondergebracht in hun inmiddels oude bedrijfspand. De zomer verliep dan ook redelijk rustig op wat kleine

klachten na. Maar helaas. Na in de herfst weer regelmatig overlast te hebben gehad en in december er weer vrouwen en kinderen waren klaagden we opnieuw bij het bedrijf. Tot onze verbazing kregen we een reactie terug dat we voortaan onze klachten rechtstreeks met de Poolse burens moesten oplossen en zij niet langer verantwoordelijk waren voor de overlast van hun werknemers en alle oude afspraken waren vervallen omdat het bedrijf is overgenomen. Sindsdien is het een complete nachtmerrie met veel overlast door lawaai en wanneer je er iets van zegt komt er van de Poolse burens hooguit een sorry, maar er verandert verder niets. Ook zegt het bedrijf dat het oude bedrijfspand niet meer kan/mag worden gebruikt om de vrouwen en kinderen onder te brengen zodat het ernaar uit ziet dat we in de komende zomer weer met 13 mensen naast ons zitten. Aangezien we hier (naast de burens) prettig wonen willen we zelf niet verhuizen en dat vinden we ook een beetje de omgekeerde wereld. Tenslotte zijn wij niet de veroorzakers.

Dat neemt niet weg dat we ondertussen ten einde raad zijn. Overdag (als er geen vrouwen en kinderen zijn tenminste) is het redelijk rustig omdat ze dan uiteraard aan het werk zijn, maar 's avonds en op zondagen is het constant hard praten, harde geluiden, gooien met deuren, alcohol, rommel. Het is niet mogelijk om rustig een boek te lezen zonder dat je zelf het geluid van radio of televisie aan móet zetten en dan nog eigenlijk vrij hard wil je de burens niet meer kunnen horen. Het huis aan hun andere kant staat leeg dus van daaruit komen er geen klachten, hoewel degene die er gewoond hebben weg zijn gegaan vanwege de overlast.

Hoe is het in vredesnaam mogelijk dat een bedrijf een eengezinswoning kan kopen in een klein dorp en daar vervolgens medewerkers in mag zetten die overlast veroorzaken en je dan als bedrijf kunt zeggen daar niet verantwoordelijk voor te zijn. Wat kan de politiek doen?